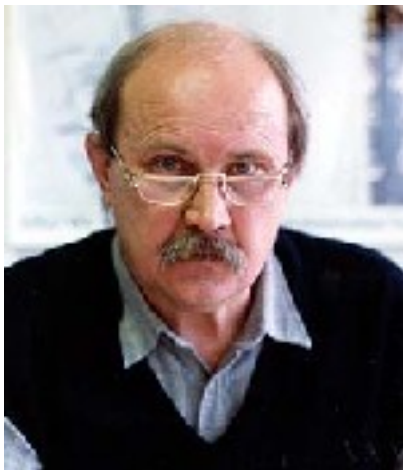

2005.

2005. november 20.

B.: Makovecz Imre ma 70 éves, Isten éltesse sokáig, mondjuk ebből az alkalomból, és ebből az alkalomból készített vele beszélgetést Molnár Pál. Kollégám fölfigyelt arra, hogy a világhírű építőmester irodájában két kard is függ a falon, az első kérdése tehát az volt, hogy ma mennyire időszerű jelképek ezek?

Makovecz Imre: Semennyire azért nem időszerűek, mert a magyar társadalom azokkal a diszkriminatív tartós 15 éve tartó intézkedésekkel szemben, nem karddal viselkedik, hanem szelíd, polgári önfegyellemmel, hogy egy példát mondjak. Amikor a parasztok feljöttek Budapestre, a Felvonulási térre, és fegyelmezett szép sorokba állították a traktorjaikat és kihívtak, hogy beszéljek hozzájuk és én azzal kezdtem, hogy maguk mit keresnek itt? És nem értették a kérdést, mondom ezekkel traktorokkal a Parlament lépcsőjén föl lehet menni, a bejáratig, majd akkor értik, hogy maguk mit akarnak, addig amíg fegyelmezetten itt állnak nem. Magyarul, nem vagyunk kardos nép.

R.: Életének első hét évtizede letelt, kényelmesen hátra dőlhet-e a székében és rendezheti-e emlékeit?

Makovecz Imre: Az ember hogyha nem közönbös az embertársai iránt, és egy életen keresztül tényleg a dolgok szolgálati oldalára áll, akkor ha tetszik ha nem, egy idő után nem a személyes vonzalmai szerint él, nem az idő egyenértéknek megfelelően gazdálkodik az életével, hanem nem vigyázz akkor azt kell tennie amit a többiek megkövetelnek tőle, akik nincsenek tekintettel az évszámokra. Annak ellenére, hogy az utóbbi időben amióta a politika elhanyagolja a polgári köröket, annak a 13 ezernek a létrejöttében én két évet adtam az életemből, napi 3-4 előadáson, abból a célból, hogy a politikai életben megjelenő megélhetési politikusocskák kikerüljenek és valbóan a közélet iránt érdeklődő és az tenni is alkalmas emberek kerüljenek oda, akár úgy is, hogy a Fidesz alapszervezeteit fel kell számolni, és újakat kell létrehozni.

Ez nem következett be, hanem ezt a különös folyamatot, amit a pártvezetője indított el, sikerült megakadályozni, és a polgári körök ma talán a választások előtt újra igénybe lesznek véve, azonban valójában nem járultak hozzá és nem tudnak hozzájárulni Magyarország megújulásához. Megújulás, talán túlzás is ez amit mondok, hogy csökkenjen az a diszkrimináció, ahogy az itt élő emberek életkörülményeit alapvetően befolyásolják. Az alaphelyzetet az én számomra Pozsgay Imre világosította meg, aki azt mondta, hogy 1949-ben

az államosítás idején jött létre egy rendelet amely attól kezdve minden az országban termelt értéket a kormányok fennhatósága alá helyez és attól kezdve elosztási politika következik. Ez nem változott meg Magyarországon, nekem milliárdosok ne osztogassanak, akik a kongresszusokon vigyázzba állnak a kongresszus elején és millirdjaikat elfelejtve azt éneklük, hogy föl-föl ti rabjai a földnek, föl-föl te éhes proletár. Nekem ehhez van humorom, de gyomrom nincs.

R.: Az első hét évtized letelt, hány évtized kell még ahhoz, hogy a világhírű magyar Makovecz Imre, a magyarok fővárosában Budapesten is tervezhessen?

Makovecz Imre: Tegnap este a pesti Duna parton a Művészetek Palotájában voltam, és egy csodálatos angol zongoristának Mozart játékát hallgattam meg egy olyan épületben amelyben nincsen építészet, csak egy bizonyos ízlés szinten, számítógépekkel kidolgozott belső építészeti ízlésvilág uralkodik, amelynek nincsen építészete, nincsen szerkezete, nincsen hierarchiája az egyes tereknek hanem egy olyan képi világot jelenít meg, amelyik a relativizált világnak a képe. Mellette ott van a Nemzeti Színház amelyet egy amator szolnoki hölgy tervezett meg, bizonyos politikusok jóvoltából.

Fölötte lakóépületek épülnek amelyeknek lodzsája acélból készülnek, ebbe a világba én nem is kíváncszom. Én meg vagyok elégedve azzal, hogy az elcsatolt területeken Romániában, Szlovákiában, és egyéb helyeken dolgozhatok annak ellenére, hogy a cégem, az épp hogy képes fenntartani magát, mert az ember ha Romániában dolgozik akkor nem tud annyi pénzt kérni amennyit kellene ahhoz, hogy képes legyen egy cég olyan diszkriminatív adózási rendszer mellett kérnie amely Magyarországon jelenleg érvényes.

R.: Ami a Budapestről kitiltottakat illeti, Ön előkelő társaságban van, Teleki Pál, Wass Albert, sőt újabban a Turul is Önnel van egy frontvonalban. Hogy lehet az, hogy a magyarok nem tudják még a saját fővárosukban sem megvédeni elemi értékeiket?

Makovecz Imre: Hála Istennek a XII. kerületi önkormányzat vezetője elég érett volt ahhoz, hogy tudja, hogy hogyan kell egy ilyen I. világháborús relikviát elhelyezni egy nagyon kellemes és szép helyen. Meggyőződése, hogy sosem fogják lebontani hiába megy a sikoltozás. Én erre csak egy példát tudok mondani, hogy még a 70-es évek végén, 80-as évek elején Bakra kellett egy faluházat terveznem ahol is a tervezett faluház helyén valaha egy Turul madár állott, az I. világháborús katonai halottaik emlékére, melyet ugye a fordulat éve után, a Lenin fiúk összedöntöttek, és eltüntettek mint annyi ezret Magyarországon. Én oda egy kiterjesztett szárnyú hatalmas madarat terveztem, és azt mondtam, hogy ezt döntsétek le fiúk.

Nem hiszem, hogy sikerre vihető a szent szellemnek az eltakarítása, az útból mert a kiterjesztett szárnyú madár, a szent szellemet testesíti meg, és teljesen mindegy, hogy keresztény vagy ősmagyar kategóriában keressük a szent szellemnek a funkcióját ebben az országban. Ez az ország a Kárpát medencében az is a vezető szellemet hordozza, amire a Kárpát medencének szüksége van, annak ellenére, hogy nemzettestvéreit elárulták szlovákok, románok és többiek, ezzel hálálták meg az ezer éves toleranciát, amivel a magyarság a mai napig is biztosította azt, hogy szerbül, horvátul, szlovénül, románul, szlovákul és ruszinul lehet beszélni.

R.: Ön seregnyi templomot tervezett itt a Kárpát medencében, mint templomtervező mit gondol

akkor amikor éppen ezekben a napokban megint azt hallhatjuk, hogy az egyház feudális csökevény és néha éppen azok mondják ezt akiknek az édesapjuk vagy az édesanyjuk a 40-es 50-es évek fordulóján is részt vett az egyház üldözésben.

Makovecz Imre: E körül a dolog körül nem lehet viccelni nem azért mert én bármilyen fenyegetést hozhatnék ebben az ügyben, hanem azért mert a legszentebb valóságot sértik ezzel a támadással. Tudniillik történt az isz. kezdetén valami különös dolog volt egy 30-s évekbeli járó fiatalember akit római kivégző eszközökkel kivégeztek és amikor ez sikerült akkor tanítványai kétségbeesve és rettegve a zsidóktól bezárkóztak egy házba. Lukács írja ezt le, és egyszers csak a falon keresztül átjött először írja Lukács, kísértetnek nézték, de azt mondja, éhes vagyok adjatok valamit enni, és volt valami hal meg kenyér, írja Lukács, és szemük láttára evett és nem sokkal egy hónap után a szemük láttára az átalakult testben elment abba az országba, amelyet ő egész életében emlegetett.

Pilátusnak is azt mondta, hogy az én országom nem e világból való. Ez az emberiség elképesztő sansza arra, hogy akarateréjével és - az akaraterő az nemcsak egyéni hanem közösségi is - fölemelkedjen a magasabb én segítségével egy olyan színvonalra amely képes ezt a világot a teremtet világot megváltoztatni, és alkalmassá tenni arra, hogy ebbe a bizonyos másik országba, átmenjen mindenestül. Ez a sanszunk és ez a különös misszió ez a magyar népben tapasztalataim szerint türelmével, szívósságával benne van. Az úgynevezett egyesült keresztény seregek amikor felszólították az országot Pest, Kiskun megyében, Esztergomtól Kecskemétiig, összesen 60 ezer embert találtak, temetetlen halottak, dögök megműveletlen földek, és ebből talpra állt holott azt megelőzően Buda elfoglalása után már nem létezett magyar államiság, idegen királyokkal, a magyar arisztokrácia teljes lecserélésével, idegen arisztokráciával állt talpra és most is ez a folyamat indult el.

Az ellenfeleink megnyugtatásra közlöm épül a második Magyarország, és ehhez ők nem férnek hozzá. Turul ide, megváltás oda, Jézus Krisztus ide, stb. Meg vagyok róla győződve, hogy én már nem érem meg, hogy ez az ország fényes, erős és elegáns lesz annak ellenére hogy mindent megtettek azért, hogy elveszítse eleganciáját, elveszítse életre valóságát, nem hiszek ezekben a sátáni erőben.

R: Éppen ezt a jó folyamatot erősíti-e, hogy Ön néhány társával a napokban magyar ünnepek bevezetését határozta el, és javasolta többek között az erdélyi hágók ünnepét is föl kellene eleveníteni, Mekkora erre az esély?

Makovecz Imre: Az esély az rendkívül kicsi, viszont a lehetőség az óriási, nem hágókkal kéne kezdenünk, Medgyasszai István zseniális magyar építész, a Citadella helyére ami egy összetákolt undorító katonai létesítmény, semmi köze a műemlékekhez mert, ronda szürke és gusztustalanul van összeépítve. Az osztrákok 49. után azért építették, hogy ágyútűzzel kézben tartsák Pestet.

Mi ezt műemlékként nyilván tartjuk, és meghagytuk azt az ambivalens szobrot amelyik a románok árulása után, a II. Ukrán hadsereg délkeletről betörő erőinek állít emléket, noha azért ambivalens mert eredetileg a kormányzó helyettes tiszteletére készítette a szobrász. A mai napig nem nyúlunk ehhez. Medgyasszai István magyar panteonját meg kell építeni, első lépésben a Gellért-hegy tetejére és abban a pillanatban Budapest alaphangulata megváltozik. Medgyasszai Istvánnak a terveit kéne elővenni amelyek gyönyörűek és méltó lenne a hely arra, hogy a legszentebb, és a legnagyszerűbb itt élt embereknek az emlékét felevenítse. Ezzel

Makovecz Imre a keresztényellenesekről

Írta: MR Vasárnapi újság

2005. november 22. kedd - Módosítás: 2005. november 22. kedd

kellene kezdenünk, tehát a közepével kellene kezdenünk, és utána kell elmenni a hágókhoz, de a hágók és eközött az épület és gesztus között összefüggés van, természetesen.

B.: A ma 70. éves Makovecz Imrével beszélgetett MOlnár Pál, aki a közelmúltban könyvet is írt a mesterről az Országépítő címmel. A kötetet együtt mutatják be az Éghajlat Könyves Kávéházban a Karinthy Frigyes út 9-ben szerdán délután fél ötös kezdettel.